

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 602

CHỈ CÓ BỎ RA KHÔNG NÓI ĐẾN BÁO ĐÁP

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Tư ngày 04/08/2021.

*****

Chỉ có bỏ ra không nói đến báo đáp, chỉ cống hiến không nói đến sự thù đáp. Chư Phật Bồ Tát, Thánh Hiền nhân đều làm như vậy, đều là “*vô duyên đại từ, đồng thể đại bi*”. Các Ngài chỉ đem lợi ích, đem những sự thuận tiện, tốt đẹp, an vui đến cho chúng sanh mà không hề nghĩ đến báo đáp, ghi công. Trong cuộc sống thường ngày, trong từng hoàn cảnh mà hàng ngày chúng ta tiếp xúc, tiếp cận, thù tạc qua lại đều phải có đền đáp, giống như việc người ta làm thì phải có lương, thậm chí phải có lương cao họ mới làm. Chư Phật Bồ Tát, Thánh Hiền nhân không có tâm niệm này.

Vì không có người làm ra việc tốt nên khi có người làm việc tốt thì người ta nghi ngờ, nói là “*làm màu*”, mưu tính. Ví dụ, ở Việt Nam, chúng ta đi phóng sinh thì người ta nhìn thấy và biết việc chúng ta làm vì họ đã được giáo dục cộng đồng. Ở Mỹ thì họ không hiểu về phóng sanh.

Hòa thượng nói: “*Phật pháp chân chánh không nhắc đến tiền*”. Ta làm bất cứ việc gì hao công hao sức cũng không nhắc đến thù lao, không nhắc đến sự ghi nhận. “*Việc tốt cần làm nên làm không công không đức*”. Người tốt làm việc tốt là điều bình thường. Người xấu làm việc xấu cũng là điều bình thường, chúng ta không nên trách móc họ vì họ không được giáo dục. Họ bị ảnh hưởng bởi môi trường xung quanh, ngày nào cũng nghĩ đủ cách để miễn sao có lợi thì làm.

Người xưa dạy: “*Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng*”.

Nhà Phật nói: “*Bạn lành nương cậy, Thầy tà tránh xa*”.

Thánh Hiền dạy: “*Gần người hiền, tốt vô hạn, đức tiến dần, lỗi ngày giảm*”.

Ngay trong cuộc sống hiện đại này mà cũng có những người “*cùng hung cực ác*”. Ngay nơi tận cùng đau khổ, nơi người ta không có chỗ nương nhờ, họ lợi dụng điều đó để trục lợi. Không thể tin được! Trong tình hình dịch bệnh tràn lan như thế này mà cũng có người mong tình hình dịch bệnh tệ hơn để họ có cơ hội trục lợi. Trong đĩa “*Báo ứng hiện đời*”, khi triều đình cực lực lo cứu giúp dân chúng đói nghèo trong dịch bệnh, thiên tai thì có người lại trục lợi cá nhân từ nguồn cứu trợ đó. Nơi nào không có giáo huấn của Thánh Hiền, không có những tấm

gương thì nơi đó có tội ác. Người không học Phật, không biết đến nhân quả thì làm ra những việc rất đáng sợ. Con người ta tạo ác mà bất chấp sự đau khổ của người khác.

Hòa thượng nói: **“Người học Phật chỉ bỏ ra, chỉ bỏ thí chứ không nói đến thu vào. Bỏ ra chính là bỏ thí để đối trị tham lam, bôn xển. Bỏ thí chính là tu phước”**. Tu phước thì không bao giờ mất. **“Người phước ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước ở”**. Đất không phước nhưng khi người phước đến thì đất tự sinh phước.

Có một dự án lớn ở Mỹ, họ xây dựng một Học viện rất lớn. Đường dẫn nước quốc gia không thể dẫn nước đến khu vực đó. Các nhà khoa học, các nhà địa chất giỏi đều đã nghiên cứu rất nhiều nhưng cũng không thể tìm ra mạch nước ngầm ở đó. Họ dùng máy thăm dò địa tầng, máy siêu âm cấp độ sâu, đã dùng đủ mọi cách mà không thể tìm ra mạch nước. Cuối cùng họ đành rao bán Học viện giá trị một ngàn tỉ với một vài tỉ vì không có nước để dùng. Hòa thượng Tuyên Hóa đã đến nơi đó. Hòa thượng Tuyên Hóa là thế hệ trước của Hòa thượng Tịnh Không. Hòa thượng Tịnh Không rất tán thán công đức tu học của Hòa thượng Tuyên Hóa. Hòa thượng Tuyên Hóa chỉ cho họ địa điểm khoan giếng, đúng nơi mà trước đó họ đã từng khoan nhưng không có nước. Họ làm theo chỉ dẫn Hòa thượng Tuyên Hóa. Khi mũi khoan vừa khoan xuống được vài chục mét thì mạch nước phun lên mạnh mẽ, nguồn nước đó có thể cung cấp đầy đủ nước cho cả một Học viện to lớn, nơi có vài trăm vị thường trụ tu học. Các nhà khoa học vô cùng ngạc nhiên và tưởng rằng máy móc thiết bị của họ có sai lầm. Họ không biết rằng con người ngoài tài năng thì cần phải có đức năng.

Chúng ta đừng nghĩ rằng mình có tài năng thì mình có thể có tất cả! Phải có đức năng! Người xưa nói: **“Đức năng thắng số”**. **Đức năng thắng được số phận. Tài năng không thể vượt qua số phận. Đức năng bất khả tư nghì, không thể nghĩ bàn. Đức năng có thể biến việc không thể thành có thể.**

Mấy năm trước, khi Thầy ở Hà Nội, một Cô giáo dẫn con trai là sinh viên du học nước ngoài đến gặp Thầy. Người Mẹ đó nói: **“Con đã đi du học nước ngoài về, tương lai sẽ làm lãnh đạo của một Hệ thống lớn. Rất mong Thầy chỉ dạy!”**. Thầy nói với cậu ấy bốn chữ: **“Vi đạo tác thiện”**, **vì sự chuẩn mực mà làm ra việc tốt, làm bất cứ việc gì cũng phải chuẩn mực theo yêu cầu của quốc gia, chuẩn mực theo lương tâm của mình**. Thầy viết chữ Hán tặng cậu sinh viên đó. Cậu sinh viên từ ánh mắt nghi ngờ, từ vẻ mặt coi thường, ngạo mạn đã trở nên kính trọng Thầy hơn. Họ đâu biết được rằng có những người không cần tài năng. **Có tài mà không có đức thì sẽ hại người có đức, trở thành phá hoại. Có đức mà không có tài thì họ sẽ biết dùng người tài.**

Tại thành phố HCM, người dân nghèo sắp được nhận cứu trợ lần thứ hai từ chính phủ để vượt qua mùa dịch Covid. Điều này thật ấm áp! Chúng ta cứ bỏ ra, bỏ thí, phát tâm cúng dường thì **“người phước ở đất phước”**, dù nơi đó đất không có phước nhưng khi có người phước đến thì đất tự nhiên sinh phước, cây cỏ hài hòa. Không phải ai cũng hiểu và tin được điều này. Chúng ta cứ ngày ngày sống với tâm chân thành, chỉ bỏ ra mà không nghĩ đến thù đáp.

Có một người xin quy y với Thầy. Thầy nói: **“Tôi là cư sĩ, tôi không được phép quy y cho ai. Người xuất gia mới có thể quy y. Tôi có thể nhận học trò, nhưng không thể nhận đệ tử. Tôi quy y cho ma thì được vì ma không cúng**

đường, ma không có hình tướng, ma không ganh tị”. Cách đây khoảng 10 năm, sau khi dịch bài giảng của cô Dương Thục Phương với đề tài **“Làm thế nào để cứu giúp chúng sanh ở những tầng không gian khác”**, Thầy đã soạn ra nghi thức cúng chúng sanh. Thầy đăng trên trang tinhkhongphapngu.net **“nghi thức cúng chúng sanh ở những tầng không gian khác”**.

Mỗi buổi chiều, chúng ta chỉ cần chuẩn bị 3 bát cháo nhỏ, có thể mua gói cháo ăn liền, mỗi bát chỉ cần có 7 hạt cháo. **“Thất liệp biến thập phương”**, bảy hạt biến khắp mười phương. Chúng ta tụng Kinh niệm Phật thì tự khắc chúng sinh ăn được. Chúng ta không cần phải múc một tô cháo to, không cần phải nấu một nồi cháo to để bày lên. Ngoài ra, chúng ta chuẩn bị 3 chiếc bánh nhỏ, một hộp sữa. Chúng ta mua 1 túi bánh thì có thể cúng trong cả tháng. Chúng ta bày ra ngoài, cứ niệm Phật với tâm chân thành, rồi mời tất cả chúng sinh ăn. Nếu chúng ta không biết tụng chú thì cứ niệm Phật với tâm chân thành. Lúc niệm Phật chúng ta nghĩ đến nhiều chúng sinh đang được ăn thì họ tự khắc được ăn.

Thầy đã cúng chúng sinh như vậy bao nhiêu năm nay. Thầy đi đến đâu cũng cúng chúng sinh nhưng chưa bao giờ bị ma đến quấy phá. Nhiều người cúng chúng sinh được một thời gian, nghe người khác nói là *“làm như vậy giống như mời ma về, như vậy thì thật nguy hiểm”*. Họ nghe nói vậy thì thất kinh, không dám cúng chúng sanh nữa vì sợ bất lợi cho bản thân. Họ không cần biết đó có phải là lời nói của bậc chân tu, bậc đạo chứng hay không. Đó là tâm ích kỷ, tâm quá nhỏ hẹp. Làm gì có chuyện chúng ta đem lợi ích đến cho chúng sanh với tâm không mong cầu hồi đáp mà chúng sanh lại làm hại mình! Quan trọng là chúng ta có thật tâm hay không. Ta có làm với tâm mong cầu hồi đáp hay không? Chúng ta cứ làm với tâm Từ Bi, tâm yêu thương. Khi mình được ăn thì mình cũng nghĩ đến chúng sanh, trong đó có Ông Bà Cha Mẹ thân bằng quyến thuộc nhiều đời nhiều kiếp của chúng ta đang ở xung quanh chúng ta. Khi họ chưa siêu thoát thì họ không có ăn, rất đói khổ. Trong chùa, mỗi buổi chiều Nhà chùa đều cúng chúng sanh. Hôm nào các chú tiểu quên không cúng chúng sinh thì Thầy trụ trì biết liền vì Thầy trụ trì cảm nhận được.

Ngày nào Thầy cũng cúng chúng sinh. Thầy chuẩn bị rất chu đáo, trang nghiêm, long trọng. Bát đĩa theo từng bộ giống nhau, đĩa giống nhau, bát giống nhau. Tất cả đều được bày biện rất đẹp đẽ và ngăn nắp, nhìn vào liền sinh tâm hoan hỷ. Mỗi lần Thầy đi xa, khi trở về nhà thì Thầy đi mua rất nhiều đồ cúng. Hàng ngày, hôm nào nấu món gì ngon thì Thầy cũng nghĩ đến chúng sanh. Khi hái được một quả quả dâu to, hoặc một quả dưa ở ngoài vườn thì Thầy cung kính đặt lên bàn thờ Ông Bà. Thầy cúng Ngài Địa Tạng, cúng Tổ tiên cửu huyền thất tổ và cúng ở khu vực dành cho chúng sanh. Thầy làm rất nghiêm túc. Đó là hiếu tâm, đó cũng là tâm lân mẫn đối với chúng sanh. Thầy xây dựng riêng một khu vực rất đẹp đẽ & trang nghiêm để làm nơi cho chúng sanh tu tập. Nơi đó có đèn sáng trưng, hoa cỏ mọc tự nhiên. Nếu Thầy muốn cắt tỉa cành cây thì Thầy nói trước với họ để họ hoan hỷ, rồi sau đó mới cắt tỉa vì Thầy biết có rất nhiều chúng sanh đang ở đó. Sau khi cúng xong, Thầy rắc bánh cho kiến ăn, mang cháo để vào gốc cây cho những con vật nhỏ ăn. **Chúng ta học được tâm cho đi vô điều kiện của Hòa thượng không hề đơn giản. Chúng ta khởi tâm yêu thương, cho đi vô điều kiện, không chỉ đối với người trần gian mà đối với cả chúng sanh ở các tầng không gian khác.**

Hòa thượng nhắc đến những vị Thầy giáo thời xưa. Người xưa rất xem trọng sư đạo, rất xem trọng đạo Thầy trò. Hòa thượng nói: **“Khổng Lão Phu Tử dạy học, không phân biệt học trò. Nhà của học trò khá giả mà cúng dường Lão sư thì tùy hỉ, tiếp nhận cúng dường để giúp đỡ những học trò nghèo khổ. Nhà của học trò thiếu hụt thì Lão sư không những không trách học trò không cúng dường mà còn thương yêu & lo cho học trò có cơm ăn áo mặc. Lão sư nhất định không định ra tiêu chuẩn về sự cúng dường. Thầy giáo dạy học trò nhưng không bao giờ nói đến học phí. Nếu Thầy giáo nói đến tiền thì đó là buôn bán. Giáo học, giáo dục là nghĩa vụ, là sư đạo, là đạo Thầy trò. Nếu người làm giáo dục mà định giá thì người nghèo không có cơ hội học. Sư đạo mang nặng ân nghĩa, tình nghĩa, đạo nghĩa giống như trong một gia đình. Người làm Thầy đều rất thanh cao, đều rất có học vấn, không nghĩ đến làm giàu cho bản thân mà luôn luôn tu dưỡng để truyền tải học vấn đến cho học trò. Họ đều làm giáo dục nghĩa vụ. Tuy đời sống rất thanh khổ, thanh đạm nhưng địa vị của họ trong xã hội rất cao, nhận được sự cung kính của toàn xã hội”**. Chúng ta phải nên biết, giáo học của Khổng Lão Phu Tử, giáo học của Thích Ca Mâu Ni Phật đều là giáo học nghĩa vụ. Nhà Phật gọi là **“Tỳ Bì”**, **“vô duyên đại từ, đồng thể đại bi”**. Làm gì có chuyện ta dùng tâm Tỳ Bì mà lại có tâm phân biệt quốc gia, chủng tộc, giàu nghèo, sang hèn...

Bao nhiêu năm nay, Thầy đi đến đâu Thầy cũng mời chúng sanh đến đó. Trước khi triển khai xây dựng khu đào tạo ở Sơn Tây, Thầy dặn mọi người cúng trước một tháng. Sau đó, Thầy đến và cúng thêm một lần nữa. Quá trình xây dựng trung tâm đều diễn ra thuận lợi, tốt đẹp. Chúng sanh ở các tầng không gian khác nhau vô số kể. Ở Thành Cổ Quảng Trị, không biết bao nhiêu người đã nằm xuống. Từng tác đất, từng dòng sông đều là nơi sự hi sinh của biết bao nhiêu người.

Hòa thượng nói: **“Tâm ma mới bị ma phá”**. **Chúng ta phải học Phật, phải vì tất cả chúng sanh mà phục vụ vô điều kiện. Chúng ta phải tận nghĩa vụ mà không cần báo đáp. Khi chúng ta mong chờ sự báo đáp thì trong đó có trộm công, (trộm công sức), giảm liệu, (giảm chất liệu), lừa dối, lừa gạt. Trong nghĩa vụ thì không có những điều này. Người làm nghĩa vụ không cần báo đáp, không cần thù lao, tận tâm tận lực vì xã hội, tận tâm tận lực vì quốc gia, tận tâm tận lực vì tất cả mọi người mà phục vụ. Nếu mỗi người học Phật chúng ta đối với xã hội, đối với quốc gia, đối với tất cả chúng sanh, chúng ta tận tâm tận lực phục vụ, chỉ bỏ ra không mong cầu báo đáp thì xã hội chân thật đạt đến hài hòa, thiên hạ chân thật được thái bình”**.

Bài học hôm nay có rất nhiều cảm khái! Con người chúng ta nhiều mong cầu, sợ được sợ mất bủa vây. Người ta sẵn sàng chửi Cha, chửi Mẹ, chửi Thầy, phản nghịch, dám làm việc trái pháp luật, bất hiếu Cha Mẹ, bất kính Tam Bảo nhưng họ lại không dám đụng đến bát hương vì sợ bất lợi cho bản thân. Tâm của họ nhỏ hẹp đến cỡ nào! Chúng ta phải mở tâm yêu thương bao dung chúng sanh, nơi nơi đều phải nghĩ đến chúng sanh đau khổ, chúng sanh có mặt trên thế gian này và cả chúng sanh không có mặt trên thế gian này. Khu nhà Thầy ở, nơi thì Thầy bật đài niệm Phật, nơi thì Thầy bật đài giảng Kinh, nơi thì Thầy bật những bài hát hay nhất về Tổ quốc, nơi thì Thầy bật những nghi thức cúng cô hồn. Thầy bật những chiếc đài nhỏ suốt đêm ngày, mang lại sự an lạc cho chúng sinh.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!